

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/461/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7113226026
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7113226026.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a sudkýň JUDr. Andrey Galdunovej a JUDr. Anny Slovinskej v spore žalobcu U. G., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom T. č. XX, G., t.č. S. pri N., ulica W. č. XXX, zastúpeného advokátom JUDr. Ing. Petrom Grendelom, PhD., Trieda SNP č. 42, 040 11 Košice, proti žalovanej: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad č. 4, 815 74 Bratislava, IČO: 00 151 700 o zaplatenie 6.728,- EUR s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku č.k. 39C/328/2013-253 zo dňa 12.1.2016 Okresného súdu Košice I a uzneseniu č.k. 39C/328/2003-272 zo dňa 19.4.2016 Okresného súdu Košice I

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutej vyhovujúcej časti príslušenstva, t.j. v časti v ktorej bola uložená žalovanému povinnosť zaplatiť úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1.415,-€ od 12.3.2013 do zaplatenia a zo sumy 5.313 € od 21.8.2013 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

M e n í uznesenie č.k. 39C/328/2013-272 zo dňa 19.4.2016 tak, že žalovanému ukladá, aby v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia zaplatil súdny poplatok za odvolanie v sume 53 €.

Stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice I rozsudkom č.k. 39C/328/2013-253 rozhodol nasledovne:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 1.415,- EUR s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne z tejto sumy od 12.03.2013 do zaplatenia a sumu 5.313,- EUR s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne z tejto sumy od 21.08.2013 do zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a

III. O trovách konania bude rozhodnuté osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

IV. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť na účet Okresného súdu Košice I súdny poplatok za podaný návrh vo výške 403,50 EUR a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Rozhodol tak o návrhu, ktorým sa žalobca domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 1.415 € titulom bolestného a sumy 5.313 € titulom sťaženia spoločenského uplatnenia s príslušenstvom a uplatňoval si náhradu trov konania. Návrh odôvodnil tým, že dňa 2.6.2013 sa stal účastníkom dopravnej nehody, pri ktorej utrpel škodu na zdraví. Vodič vozidla, ktorý spôsobil dopravnú nehodu, bol právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Košice I a 15.10.2012 si žalobca prostredníctvom spoločnosti VÁŠ NÁROK, s.r.o. uplatnil u žalovanej nárok na náhradu za bolestné v celkovej výške 8.489 € s tým, že 8.3.2013 žalovaná zaslala žalobcovi oznámenie o poukázaní náhrady škody, v ktorom mu priznala nároky v sume 7.074 €, ktorú sumu mu uhradila 12.3.2013. 20.6.2013 si uplatnil nárok na náhradu za ďalšie bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia v celkovej výške bolestného 1.691 € a celkovej výške sťaženia spoločenského uplatnenia 17.871 €. Dňa 19.8.2013 žalovaná doručila žalobcovi oznámenie o poukázaní náhrady škody, kde mu nepriznala nárok na zaplatenie sumy 1.313 € (priznala nárok 12.397,€). 21.8.2013 uhradila žalovaná žalobcovi 1.691€ titulom ďalšieho bolestného a 12.397

€ titulom sťaženia spoločenského uplatnenia. Krátenie nárokov na bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia v celom rozsahu žalobca považuje za nedôvodné, a preto si ho uplatnil v tomto konaní.

Súd prvej inštancie zohľadnil aj stanovisko žalovanej, ktorá nespochybnila tú skutočnosť, že žalobca bol účastníkom dopravnej nehody, pri ktorej utrpel zranenia. Poukázala na to, že titulom bolestného predložený znalecký posudok znalca O.. H. zo dňa 4.10.2012 a príslušné lekárske správy boli v zmysle ust. § 7 ods. 6 zák. č. 437/2004 Zb. postúpené posudkovému lekárovi žalovanej O.. A. a ten korigoval bodové hodnotenie. Rovnako vo vzťahu k sťaženiu spoločenského uplatnenia bol obdobne predložený znalecký posudok O.. H. zo dňa 13.6.2013, ten bol postúpený posudkovému lekárovi žalovanej O.. R., ktorá rovnako korigovala priznané bodové hodnotenie. Preto žalovaná žiadala návrh zamietnuť.

Súd prvej inštancie aplikoval ust. § 420 ods. 1, 444 OZ, spolu s § 15 ods. 1 a §11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Zb. a s § 4 ods. 1,2, § 5 ods. 1 až 5 zákona č. 437/2004 Z.z., ako aj § 517 ods. 1,2 OZ a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. a uzavrel, že z vykonaného dokazovania mal preukázať, že žalobca bol účastníkom dopravnej nehody, ktorú spôsobil M. H., za ktorú bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Košice I sp. zn. 7T/57/2012 zo dňa 28.11.2012. Účasť na dopravnej nehode žalobcu a spôsobenie škody na zdraví pri nej neboli pochybné a tieto nerozporovala ani sama žalovaná. Takisto nebolo pochybné, že si žalobca uplatnil u žalovanej nárok na náhradu bolestného a náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v zmysle ust. § 437/2004 Z.z. ako u poisťovateľa motorového vozidla, ktoré viedol odsúdený za trestný čin ublíženia na zdraví. V konaní ďalej nebolo sporné, že na základe uplatneného nároku na bolestné a náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia bola žalobcovi vyplatená suma pokiaľ ide o bolestné za 450 bodov v hodnote 15,72 EUR/za bod, teda suma 7.074,- EUR a pokiaľ ide o náhradu spoločenského uplatnenia bola mu vyplatená náhrada za 770 bodov v hodnote 16,10 EUR/za bod, teda suma 12.397,- EUR s tým, že mu bolo vyplatené aj následné bolestné v hodnote 1.691,- EUR, za 105 bodov v hodnote 16,10 EUR/za bod. Sporné zostalo v tomto konaní to, či je žalovaná povinná doplatiť aj žalobcom uplatnenú sumu, o ktorú bolo krátené bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia. Keďže sa jednalo o odbornú otázku, pri ktorej bolo potrebné posúdiť správnosť hodnotenia bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia, ktoré predložili účastníci konania, ktorú súd nebol schopný sám posúdiť, ustanovil v tomto konaní znalca. Zo záverov znaleckého posudku znalca je zrejmé, že je nárok žalobcu na zaplatenie krátenej sumy bolestného vo výške 1 415,- EUR (za 105 bodov) a krátenej sumy za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 5 313,- EUR (za 110 bodov) dôvodný. Tieto závery znaleckého posudku neboli zo strany žalovanej spochybnené a preto sa v priebehu konania žalovaná pokúsila o vyplatenie náhrady škody žalobcovi. Vzhľadom na závery znaleckého dokazovania, na to že do dňa vyhlásenia rozhodnutia žalobca neobdržal sumu krátenej bolestného a krátenej sťaženia spoločenského uplatnenia v zmysle záverov znaleckého dokazovania, ktorú v konečnom dôsledku ani žalovaná nerozporovala, mal súd prvej inštancie za to, že nárok žalobcu je dôvodný a preto zaviazal žalovanú na náhradu dlžnej sumy tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Spornou ostala v tomto konaní suma úrokov z omeškania. Pokiaľ sa žalovaná bránila tým, že splnila všetky povinnosti a teda nárok na úroky z omeškania nie je daný s poukazom na ustanovenie §11 zákona č. 381/2001 Z. z., prvoinštančný súd mal za to, že táto obrana neobstojí. Dôvodil, že povinnosť zaplatiť úroky z omeškania v zmysle ust. § 11 zákona č. 381/2001 Z.z. je viazaná na prípad, ak poisťovateľ neskončí v lehote do 3 mesiacov za podmienok tam uvedených prešetrovanie poistnej udalosti alebo v tejto lehote za podmienok tam uvedených neposkytne vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie. V tomto prípade, ako je to zrejmé zo žalovanou predložených listín žalovaná tieto lehoty dodržala a včas a riadne v priebehu šetrenia poistnej udalosti oznamovala žalobcovi potrebné skutočnosti. To však nič nemení na tom, že sa dostala do omeškania so zaplatením (teda nie pre nesplnenie si povinností ustanovených v § 11 zákona č. 381/2001 Z. z.) krátenej sumy bolestného a krátenej sumy sťaženia spoločenského uplatnenia a to dňom, keď poskytla žalobcovi len časť ním uplatnenej sumy bolestného a časť ním uplatnenej sumy náhrady sťaženia spoločenského uplatnenia, teda dňa 12.03.2013 a dňa 21.08.2013 a táto časť nebola krátená opodstatnene, čo bolo v tomto konaní preukázané znaleckým posudkom, ktorého závery žalovaná nerozporovala čím uznala dlžnú sumu. Preto je podľa súdu prvej inštancie potrebné na toto omeškania aplikovať ustanovenie § 517 ods.1 a ods.2 Občianskeho zákonníka o omeškani dlžníka. Vychádzajúc z listín predložených žalobcom mal súd za to, že so zaplatením dlžnej sumy bolestného vo výške 1 415, -Eur sa žalovaná 12.03.2013 a so zaplatením dlžnej sumy sťaženia spoločenského uplatnenia dňa 21.08.2013, teda dňami, keď boli žalobcovi vyplatené sumy krátenej bolestného a krátenej sťaženia spoločenského uplatnenia. Výška úroku z omeškania bola v týchto dňoch v hodnote sadzby ECB 0,25% + 5 percentuálnych bodov v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, teda v hodnote 5,25% na zaplatenie ktorých súd zaviazal žalovanú spolu s istinou a to odo dňa omeškania jednotlivých dlžných súm v zmysle vyššie uvedeného. Žalobca si

v návrhu na začatie konania uplatnil úrok z omeškania vo výške 9% ročne z jednotlivých dlžných súm a na pojednávaní dňa 24.06.2014 právny zástupca žalobcu uviedol, že sa jedná o chybu v písaní a správne má byť úrok vo výške 5,25% ročne. Súd prvej inštancie tu poukázal na to, že takúto „chybu v písaní v žalobe,, bolo možné napraviť bude zmenou žaloby alebo čiastočným späťvzatím nad prevyšujúcu sumu úroku z omeškania nad 5,25%. Nakoľko však žiaden z týchto úkonov nebol zo strany žalobcu navrhnutý, súd žalobu ohľadne sumy úrokov z omeškania nad 5,25% ročne ako nedôvodnú zamietol. Pokiaľ sa žalovaná bránila tým, že jej nebola známa aktuálna adresa žalobcu, podľa prvoinštančného súdu žalovaná mala možnosť zložiť plnenie do úschovy, čím by sa vyhla zaplatenia úrokov z omeškania za dlhšiu dobu než na akú ju zaviazal súd.

O povinnosti nahradiť trovy konania súd vyslovil, že v tomto prípade bude o náhrade trov konania rozhodnuté až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej v zmysle ustanovenia § 151 ods.1 O.s.p. . Podľa ust. § 4 ods.2 písm. ch), § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v platnom znení súd prvej inštancie uzavrel, že nakoľko je žalobca v zmysle vyššie citovaného ust. § 4 ods.2 písm. ch) zákona o súdnych poplatkoch od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, prešla poplatková povinnosť v zmysle ustanovenia § 2 ods.2 zákona o súdnych poplatkoch na žalovanú, ktorú tak súd zaviazal na zaplatenie súdneho poplatku z podaného návrhu.

3. Proti uvedenému rozsudku podala žalovaná v zákonom stanovenej lehote odvolanie, a to voči tej časti prvého výroku súdu prvej inštancie, ktorým bola žalovaná zaviazaná na úhradu úroku z omeškania vo výške 5,25 % ročne od 12.3.2013 do zaplatenia zo sumy 1.415 € a úroku z omeškania vo výške 5,25 % ročne od 21.8.2013 do zaplatenia zo sumy 5.313 € (9 % ročne zo sumy 16.998 € od 20.5.2011 do zaplatenia) a žiadala, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že v tejto časti návrh zamietne. Odvolanie odôvodnila podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. tým, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil. Žalovaná poukázala na obsah odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie (na skutkové okolnosti, ktoré neboli sporné a okolnosti, ktoré sporné boli) a vyjadrila nesúhlasné stanovisko s rozhodnutím súdu prvej inštancie vo vzťahu k priznaným úrokom z omeškania majúci za to, že aplikácia zákonného ustanovenia § 517 OZ neobstojí z dôvodu, že v danom prípade špeciálny právny predpis ustanovuje povinnosť poisťovateľa nahradiť úroky z omeškania a to § 11 zákona č. 381/2001 Z.z.. Dôvodila, že nárok na náhradu škody je typickým nárokom pri ktorom čas plnenia nie je ustanovený Obč. zákonníkom, nie je záväzkovým vzťahom z ktorého by vzniklo veriteľovi právo na plnenie pohľadávky od dlžníka a dlžníkovi vznikla povinnosť splniť záväzok a čas plnenia nie je určený ani dohodou. V danom prípade povaha veci vylučuje použitie ust. § 563 OZ, nakoľko čas plnenia je stanovený právnym predpisom, a to práve ust. § 11 zákona č. 381/2001 Z.z..

Žalovaná poukázala na to, že medzi účastníkmi bola sporná výška bodového ohodnotenia bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia žalobcu, ktoré bolo ustálené znaleckým posudkom znalca MUDr. Z., ktorý bol ustanovený v konaní súdom a v dôsledku uvedeného žalovaná uhradila žalobcovi sumu, ktorá bola predmetom tohto konania. Žalovaná po vyhlásení predmetného rozsudku dňa 13.1.2016, ešte skôr než rozsudok nadobudol právoplatnosť uhradila titulom bolestného 1.415 € a titulom sťaženia spoločenského uplatnenia 5.313 €, preto sa s plnením peňažného dlhu nemohla dostať do omeškania a žalobcovi podľa nej nevznikol nárok na úroky z omeškania.

4. Žalobca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

5. Súd prvej inštancie uznesením č.k. 39C/328/2013-253 zo dňa 19.4.2016 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie vo výške 403,50 € (položka č. 1a Sadzobníka súdnych poplatkov).

6. Žalovaná podala proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Zdôraznila, že z podaného odvolania je zrejmé, že žalovaná odvolaním napadla rozhodnutie súdu prvej inštancie len čo do príslušenstva pohľadávky, preto vyrúbená výška súdneho poplatku za podané odvolanie v sume 403,50 € (čo matematicky činí 6 % zo sumy 6.728 € uplatnenej istiny) je nesprávne. Pri určení výšky poplatkovej povinnosti za podané odvolanie mal súd vychádzať z ceny poplatkového úkonu, keďže táto je z podaného odvolania zrejmalá, pričom odvolateľom bola napadnutá iba časť rozhodnutia nasledovne: zo sumy 1.415 € 5,25 % ročný úrok za obdobie od 12.3.2013 do 13.1.2016 činí sumu 211,46 €, zo sumy 5.313 € ročný úrok 5,25 % za obdobie od 21.8.2013 do 13.1.2016 činí sumu 670,20 €, z čoho je podľa žalovanej zrejmé, že odvolanie smeruje len voči priznanému príslušenstvu pohľadávky spolu v sume 881,66 € (211,46 € + 670,20 €) a z tejto sumy mal byť vyrubovaný súdny poplatok za odvolanie.

7. Žalovaná podávala odvolanie v čase účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (účinného do 30.6.2016) a odvolací súd vec prejednával a rozhodoval v čase účinnosti zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (účinného od 1.7.2016)

8. Podľa ust. § 470 ods. 1, ods. 2 veta prvá zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

9. Krajský súd v Košiciach na základe podaného odvolania vec podľa ust. § 385 ods. 1 CSP prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania a preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v medziach odvolania, t.j. v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1,2 CSP (vymedzenom odvolacími dôvodmi a námietkami uvedenými v odvolaní) a § 379 CSP, spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, preto rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

10. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo zverejnené minimálne 5 dní na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach (§ 219 ods. 1, 3 CSP).

11. Podľa ust. § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, príp. doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie a s odôvodnením napadnutého rozsudku, na ktoré v celom rozsahu poukazuje a dopĺňa nasledovne:

13. Žalobkyňa podané odvolanie odôvodnila tým, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, t.j. podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., účinného v čase podania odvolania (účinného do 30.6.2016), ktorý dôvod zodpovedá dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP (účinného od 1.7.2016) písm. h/.

14. Uplatnený odvolací dôvod nie je daný.

15. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP (ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. účinného do 30.6.2016) odvolací súd poukazuje na to, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje súd právne závery a aplikuje konkrétnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii právnej normy na zistený skutkový stav, ku ktorému môže dôjsť vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

16. Súd prvej inštancie v danom prípade skutkové zistenia podradil pod správne hmotnoprávne predpisy a vyvodil z nich správne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania.

17. Podľa ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovým vozidlom poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

18. Podľa ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovým vozidlom poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

19. Podľa ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovým vozidlom ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa ods. 6 je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

20. Podľa ust. § 517 ods. 1,2 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o meškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

21. Treba súhlasiť s názorom žalovanej, že nárok na náhradu škody (bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia) je typickým nárokom, u ktorého čas plnenia nie je ustanovený Občianskym zákonníkom a nie je určený ani dohodou, pričom by bolo možné splatnosť určiť podľa § 563 OZ iba vtedy, ak čas plnenia nebol dohodnutý, stanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí. V danom prípade povaha veci vylučuje použitie tohto ustanovenia lebo čas plnenia, t.j. platenie poistného žalovanou je ustanovený právnym predpisom, a to zákonom č. 381/2001 Z.z. o povinnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovým vozidlom, z ktorého žalobca vyvodzuje svoj nárok voči žalovanej a podľa ktorého súdu prvej inštancie aj posudzoval vzťah medzi účastníkmi a základ uplatneného nároku. Citovaný právny predpis upravuje čas plnenia poistného poisťovateľom v ustanovení § 11 ods. 7. Nebolo sporné ani to, že v tomto prípade žalovaná dodržala lehoty a včas a riadne v priebehu šetrenia poistnej udalosti oznamovala žalobcovi potrebné skutočnosti, to však nič nemení na tom, že sa do omeškania so zaplatením sa dostala, keďže poskytla žalobcovi len časť ním uplatnenej sumy bolestného a časť ním uplatnenej sumy náhrady sťaženia spoločenského uplatnenia.

22. Vykonaným dokazovaním však bolo jednoznačne preukázané (znaleckým posudkom), že nevyplatená časť nebola krátaná opodstatnene, preto prvoinštančný súd správne uzavrel, že sa žalovaná dostala do omeškania so zaplatením krátanej sumy bolestného a krátanej sumy sťaženia spoločenského uplatnenia dňom, keď poskytla žalobcovi len časť ním uplatnenej sumy bolestného a časť ním uplatnenej sumy náhrady sťaženia spoločenského uplatnenia, teda dňa 12.03.2013 a dňa 21.08.2013. Rovnako správne súd prvej inštancie uzavrel, že je potrebné na toto omeškania aplikovať ustanovenie § 517 ods.1 a ods.2 Občianskeho zákonníka o omeškaní dlžníka. Odvolací súd je toho názoru, že nárok na príslušenstvo k pohľadávke žalobcu by vzniklo právoplatnosťou, resp. vykonateľnosťou súdneho rozhodnutia len vtedy, ak by nebola ustálená zodpovednosť škodcu za vzniknutú škodu, prípadne výška škody, resp. navýšenie pôvodnej sumy by záviselo od úvahy súdu, pričom v tomto konkrétnom prípade súd len potvrdil žalobcovi ním požadovaný počet a hodnotu bodov v zmysle ním predloženého znaleckého posudku, na základe ktorého si svoj nárok uplatňoval.

23. Pre úplnosť odvolací súd poukazuje na ust. § 7 ods. 6 zák.č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia, podľa ktorého ak vzniknú dôvodné pochybnosti o správnom hodnotení bolestného alebo o správnom hodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia v lekárskom posudku, môžu osoby uvedené v ods. 3 a 4 požiadať o vydanie znaleckého posudku podľa osobitného predpisu (zákon č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch).

24. K otázke oprávnenia posudkových lekárov žalovanej vykonávať opravu bodového ohodnotenia odvolací súd upriamuje pozornosť aj na rozhodnutia najvyššieho súdu v zmysle ktorých posudkoví lekári sociálnej poisťovne nie sú oprávnení vykonávať opravu bodového ohodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia a bolestného, ktoré je obsiahnuté v záveroch znalca, lebo by tak vylúčili znalecký posudok ako hodnoverný dôkaz (viď. napr. rozsudok NS SR 7Sžso/13/2010).

25. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd má za to, že v prípade ak žalovaná z nejakého dôvodu nesúhlasila s predloženými lekárskejšími posudkami mala postupovať v súlade s § 7 ods. 6 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a mala si dať vypracovať kontrolný znalecký posudok podľa zákona č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a

prekladateľoch, ktorým spôsobom však žalovaná nepostupovala. Je teda možné uzavrieť, že si nespĺnila svoju povinnosť vyplývajúcu zo zákona a v zákonom určenom čase plnenie nerealizovala. Skutočnosť, že žalovaná neuhradila správnu výšku plnenia ide na jej riziko a práve nesprávne vypočítaná výška plnenia spôsobila, že sa dostala do omeškania s plnením istiny, ktorá bola predmetom tohto konania.

26. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil.

27. Žalovaný podal odvolanie aj proti uzneseniu č.k. 39C/328/2013-253 zo dňa 19.4.2016, ktorým súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie vo výške 403,50 € (položka č. 1a Sadzobníka súdnych poplatkov) z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd následne podrobil prieskumu aj toto uznesenie a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

28. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v z. n. p. (ďalej len zákon č. 71/1992 Zb.) sa súdne poplatky vyberajú za jednotlivé úkony alebo konanie súdov, ak sa vykonávajú na návrh a za úkony orgánov štátnej správy súdov a prokuratúry uvedené v sadzobníku súdnych poplatkov a poplatku za výpis z registra trestov, ktorý tvorí prílohu tohto zákona.

29. Podľa § 5 ods. 1 písm. a) zákona č. 71/1992 Zb. poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolateľ.

30. V zmysle citovaných ustanovení je zrejmé, že podaním odvolania vznikla žalovanej poplatková povinnosť, čo žalovaná nerozporevala - spornou ostala iba výška poplatkovej povinnosti.

31. Podľa § 7 ods.1 zák.č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch pri percentnej sadzbe je základom poplatku cena predmetu poplatkového úkonu. Ak nie je možné základ poplatku takto zistiť, je základom poplatku cena obvyklá v mieste a v čase podania návrhu na vykonanie poplatkového úkonu. Ak je základom poplatku cena nehnuteľností, touto cenou sa rozumie cena zistená podľa osobitných predpisov. 5)

32. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. cena príslušenstva sa zahrnie do základu poplatku len vtedy, ak je príslušenstvo samostatným predmetom poplatkového úkonu.

33. Podľa § 7 ods. 10 zákona č. 71/1992 Zb. v odvolacom konaní je základom poplatku cena nároku uplatňovaného v odvolaní. To platí i pre dovolanie.

34. Z citovaných ustanovení vyplýva, že v odvolacom konaní je základom poplatku cena nároku uplatňovaného v odvolaní. Pre zistenie ceny nároku uplatňovaného v odvolaní treba podľa obsahu odvolania zistiť rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a aký nárok si odvolateľ uplatňuje. Ak táto skutočnosť nie je z obsahu odvolania zrejmá, súd odvolateľa vyzve na odstránenie tejto vady odvolania.

35. Ak je predmetom odvolacieho konania už len zaplatenie úroku z omeškania, jeho cena je základom súdneho poplatku v odvolacom konaní (§ 7 ods. 10 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov). Uznesenie Najvyššieho súdu SR 5 Cdo 35/2009.

36. Krajský súd má za to, že základom poplatku za odvolanie v preskúvanom prípade bolo správne len príslušenstvo, pretože iba ono sa stalo predmetom poplatkového úkonu, t.j. odvolania. Z uvedeného dôvodu odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvej inštancie o povinnosti žalovanej zaplatiť súdny poplatok za odvolanie tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

37. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1,2 CSP v spojení s § 225 ods. 1 CSP. Žalovaná nebola v odvolacom konaní úspešná, preto jej nevznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania a úspešnému žalobcovi preukázateľne žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

38. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).